

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 588: Cho Nên Tâm Sân Hận Vừa Khởi, Hạt Giống Bồ Đề Liên Hoàn Toàn Tiêu Diệt

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 050)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cho nên tâm sân hận vừa khởi, hạt giống Bồ Đề liền hoàn toàn tiêu diệt.】

Trong cửa Phật chúng ta thường nói: “Lửa thiêu rụi công đức”. Công đức là gì? Chư vị nhất định phải hiểu rõ, công đức chính là tâm thanh tịnh. Nếu dùng thuật ngữ Pháp tướng của Phật pháp mà nói, công đức chính là Định và Huệ. Trong tâm vừa nổi nóng bức tức, Định và Huệ lập tức không còn nữa, cho nên nói là lửa thiêu rụi công đức. Từ đó có thể biết, quý vị phải thử nghĩ xem mình đã tu được bao nhiêu công đức, quý vị học Phật ngần ấy năm, quý vị có được bao nhiêu công đức, quý vị hãy bình tĩnh mà suy nghĩ, từ khi nào quý vị bắt đầu không còn nổi nóng nữa, thì công đức của quý vị có chừng nấy. Nếu như sáng nay quý vị vừa mới nổi một trận lôi đình, thì công đức của quý vị cũng chỉ mới tích lũy được trong vài giờ đồng hồ mà thôi, những gì tu tập trong mấy mươi năm qua đều bị thiêu rụi hết, không tính nữa, chẳng còn nữa. Nếu như học Phật cả một đời, đến lúc lâm chung lại nổi giận một cái, thì xong rồi, đời này xem như chẳng có chút công đức nào cả, điều này rất đáng sợ, nhưng đây đều là sự thật. Cho nên Phật khuyên chúng ta “tích công lũy đức”, muốn tích công lũy đức thì nhất định phải tu Nhẫn Nhục Ba La Mật, công đức này của quý vị mới có thể tích lũy lại được. Tích công lũy đức rất khó, không phải bảo rằng ngoài mặt tôi không nổi nóng là được, mà trong tâm có một chút xiu không vui, như vậy cũng không được. Trong tâm chỉ có chút xiu không vui thôi, công đức liền mất hết; công đức này thật khó thành tựu, vô cùng khó tu. Thế nhưng phải biết, “tôi đã làm rất nhiều việc tốt”, việc tốt là phước đức, phước đức vẫn còn đó, phước đức sẽ không bị sự sân hận làm chướng ngại, quý vị ngày ngày nổi nóng, phước báo quý vị tu được vẫn còn nguyên. Phật nói với chúng ta trong kinh

điển rằng, phước báo của A-tu-la rất lớn; A-tu-la làm sao mà tu thành vậy? Điều là do tu phước ở trong cửa Phật. Cũng giống như một số người hiện nay của chúng ta vậy, ngày ngày đi tu phước, phước báo tu được rất lớn, nhưng tính khí lại rất nóng nảy, tâm ngạo mạn rất cao, chuyện gì cũng không cam chịu thua kém người khác ; ngay cả việc thắp hương cũng phải tranh thắp nén hương đầu tiên, không cam tâm tụt lại phía sau người khác. Bỏ tiền ra làm công đức, bạn xuất ra một vạn, tôi xuất ra một vạn rưỡi, tôi nhất định phải cao hơn bạn, cứ như là đi thi đấu vậy, quả báo tương lai mà người như thế nhận được, chính là A-tu-la vương. Họ cứ mãi mê chạy theo những thứ đó, hưởng phước báo lớn, nhưng đây chỉ là đại phước báo của cõi nhân thiên; vậy còn công đức thì sao? Công đức không có, phước đức thì lại rất lớn. Phước đức không thể vượt qua ba cõi, công đức mới có thể liễu sanh tử, xuất tam giới, điều này chúng ta nhất định phải rõ ràng, phải thấu suốt. Thế nên tu phước đức thì dễ, trong cửa Phật rất dễ tu phước; nhưng công đức lại vô cùng không dễ dàng, trong tâm chỉ cần hơi có một chút không vui thì công đức đã tiêu tan hết rồi.

Vì vậy, Lục Tổ Huệ Năng Đại sư dạy người, làm thế nào để có thể bảo toàn được công đức, không rời Bát Nhã Ba La Mật, Ngài nói rất hay: “Nhược chân tu đạo nhân, bất kiến thế gian quá” (Nếu là người chân thật tu đạo, sẽ không nhìn thấy lỗi lầm của thế gian), thì công đức của quý vị liền được bảo toàn. Ví như việc trì giới, đối với người xuất gia chúng ta mà nói, trì giới tinh nghiêm, trì giới vô cùng nghiêm ngặt, điều này rất tốt! Thế nhưng khi nhìn thấy người không trì giới, trong tâm liền cảm thấy khó chịu, cho rằng người này không trì giới, người này phá giới, trong tâm liền có ý xem thường người ta, vừa động cái tâm niệm này thì việc trì giới của quý vị chỉ là phước đức, không có công đức. Vì sao lại không có công đức? Suốt ngày từ sáng đến tối cứ nhìn thấy người này không đúng, người kia cũng không phải, quý vị còn có thể đắc Định được không? Tâm quý vị còn có thể thanh tịnh được không? Tuy rằng bản thân mình giữ giới luật rất tốt; “nhân Giới sanh Định”, nhưng người ấy vì dính mắc vào việc trì Giới mà không thể đắc Định. Vì sao không thể đắc Định? Chính là vì nhìn thấy người khác không trì giới, phá giới nên sinh ra phiền não. Cho nên giới pháp mà người ấy trì không thể giúp đắc Định, không thể đắc Định tức là trì giới không có công đức, chỉ có phước đức mà thôi. Người ấy giữ giới thanh tịnh, đời sau sinh ra hưởng phước báo nhân thiên, thân tướng đoan chính, tướng mạo tuấn tú xinh đẹp là nhờ giới thanh tịnh, đó là được phước báo, người đó nhận được phước báo. Vì thế, nếu thực sự muốn thành tựu công đức, dùng giới

luật để thành tựu công đức, thì bản thân mình trì giới đừng màng đến việc người khác có trì giới hay không, người khác có trì giới hay không chẳng can dự gì đến mình; chẳng những không quan tâm người khác có trì giới hay không, mà còn phải xem tất cả mọi người đều là Phật, Bồ Tát. Trong Phổ Hiền Hạnh Nguyện có giảng: “Lễ kính chư Phật”. Vì sao các ngài không cần trì giới? Vì thân tâm các ngài đã thanh tịnh, đã đạt đến chỗ viên mãn rồi; còn ta là phàm phu, tâm ta không thanh tịnh nên ta mới cần phải học giới luật. Tâm của các ngài đã thanh tịnh rồi, các ngài là Phật, là Bồ Tát, các ngài đang thị hiện, cũng giống như Tể Công Hoại Phật vậy, Ngài đang thị hiện. Chúng ta không thể so sánh với ngài được, chúng ta hãy xem họ như Phật, Bồ Tát mà đối đãi, thì công đức của chính mình liền thành tựu, công đức của chính mình sẽ được bảo toàn. Những đạo lý này, những sự tướng, phương pháp này, Phật ở trong kinh điển đã giảng cho chúng ta rất nhiều, giảng vô cùng tường tận thấu triệt. Chúng ta cũng đọc được và cũng nghe qua, nhưng chính là làm không được; vừa gặp cảnh giới hiện tiền, phiền não trong tâm lại dấy khởi lên. Đây gọi là nghiệp chướng, đây gọi là không có trí huệ, là xa rời Bát Nhã rồi. Cho nên, một niệm tâm sân hận khởi lên, thì hạt giống Bồ Đề — Bồ Đề tức là giác ngộ — hạt giống giác ngộ không còn nữa, lại mê mờ rồi.